

det, fordi det jo allerede i flere Aar har været paatenkt, og fordi der ikke har været nogen Udsigt til, at det kunde ske i Overensstemmelse med Lovgivningsmagten paa Grund af, at denne Lov ikke har havt Chancer for at kunne føres igjennem, hvilket tilbøds hænger sammen med, at de Forhold, hvorunder vi have drevet Jernbanerne, ikke have været af en saa konstant Natur, at man kunde sige, at vi have havt tilstrækkelig Erfaring til med Sikkerhed at kunne lovgive om dem. — Det er Grunden til, at vi have udstedt det Lønningsreglement, der traadte i Kraft den 1ste April 1878, og vi have gjort det saa meget villigere, som der kun er foretaget meget faa Forandringer fra den Tilstand, der var tilstede, da Lønningsreglementet blev fastslaaet. Men naar vi have fremsat dette Lønningsreglement paa dette Lovforslag, er Betydningen deraf væsentlig den, at Lovgivningsmagten, ved at vedtage Loven, ved at fastslaa Lønningsreglementet, forhindrer Administrationen fra fremtidig at foretage nogen Forandring i dette Lønningsreglement uden Lovgivningsmagtens Samtykke, og dernæst tillige den, at den nu tilstedevarende Organisation til en vis Grad fastslaaes, idet det jo er klart, at væsentlige Forandringer i Organisationen, der ville forandre Forandringer i Lønningsreglementet, herefter ikke ville kunne foretages. Det er Betydningen af, at dette Lønningsreglement er bleven forelagt for Lovgivningsmagten, at Vedtagelsen af det til en vis Grad og i sine Hovedtræk binder Administrationen til denne Organisation. Naar det er ment, at Lønningerne maatte kunne lovbestemmes for en lang Tid af Personalet, end det er Tilfellet i Lovforslaget, har Ministeriet ikke troet, at det vilde være hensigtsmæssigt, og en Parallel med Postvæsenets Betjente halter betydelig. Vi staa jo ved Jernbanevæsenet overfor en Masse af Klasser af de forskjelligste Funktionærer, hvilket ikke er Tilfellet i Postvæsenet, der er indskrænket til at have faa Klasser af Funktionærer. Her staa vi overfor en Mangfoldighed af Funktionærer, som have Bestillinger i de forskjelligste Retninger, og det vilde være umuligt at sige, for hvilken Pris man er istand til at erhverve den fornødne Hjælp. Man har derfor ikke troet, at det var gjørligt eller endog blot hensigtsmæssigt at fastslaa Lønnen til den yderste Grændse af alle de Bestillingsmænd, som tjene og gjøre Arbejde under Jernbanevæsenet. Regelen, som her er foreslaaet, er jo den, at Lønnen for alle de Embedsmænd, som bestikkes af Ministeriet, fastslaaes ved Lov, og at alle de Bestillingsmænds Lønningsforhold, som ansættes af Direktøren, bestemmes af Ministeriet. Det er den Regel, som er foreslaaet ved nærværende Lovforslag. — Naar en enkelt Taler har udtalt sig for Præmiesystemet, og en anden har havt en anden Anskuelse i den Henseende og har fremhævet Lantidemesystemets Fordele, i alt Fald lige overfor en enkelt Mand i Bestyr-

relsen, men fremhævet den mindre heldige Virkning, det kunde have under andre personelle Forhold, saa vil jeg sige, at Lantidemesystemet jo har været bragt til Udførelse forskjellige Steder, og dets Fortrin og Mangler ere derved bleve iagttagne, men jeg antager i det Hele, at det paa dette Omraade ikke vilde være heldigt. Hovedtanken i Lantidemesystemet er jo den, at give Funktionærer og Bestillingsmænd Andel i Udbyttet af Forretningen i Forhold til deres Arbejde; for at opnaa en nøjagtigere og paalideligere Udførelse af deres Gjerning har man givet dem Indflydelse paa dette Udbytte af Forretningen. Men det er klart, at Antallet af de Bestillingsmænd, som kan siges at kunne faae nogen egentlig direkte Indflydelse paa Udbyttet, her er meget lille, og det er vanskeligt overhovedet at se, hvem af dem det er, hvis mere eller mindre omhyggelige Forretningsførelse skulde kunne øve Indflydelse paa Udbyttet. Det er ogsaa klart, at der er Omraader, hvor det ikke var ønskeligt, at de Paagjældende vare altsort stærkt interesserede i, at Nettoudbyttet for et enkelt Aar blev for stort, og det fremtræder tydeligt, som det blev bemærket af det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), lige over for Direktøren. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det ikke har Noget at betyde over for den nuværende Direktør, men det er ganske vist, at man kunde tænke sig Forhold, hvor en Mand, som var lønnet med Nettoudbyttet, kunde søle sig fristet til at udsætte nødvendige eller nyttige Foranstaltninger, som vilde indskrænke Udbyttet af Driften for et enkelt Aar. Jeg tror altsaa i det Hele ikke, at Lantidemesystemet er ret anvendeligt paa dette Omraade. Derimod er det ganske vist og har allerede vist sig gjennem Erfaringer, som den nuværende Bestyrelse har indhøstet paa enkelte Steder, at Præmiesystemet kan have sine store Fordele. Naturligvis er det en billig Fordring til enhver Bestillingsmand, at han opfylder sin Pligt og udfører sin Tjeneste paa en forsvarlig og omhyggelig Maade; men jeg kan sige, at en saadan ydre Tilskyndelse, som Præmiesystemet giver, kan have sine gode Følger, og der er et stort Spring fra den ligefrem forsvarlige Udførelse af et Arbejde og til den Udførelse, der betegnes ved en overordentlig Omhyggelighed og et skarpt Tilsyn og økonomisk Omgang med Alt, hvad der ligger under Ens Omraade. Derfor tror jeg, at det er en nyttig Anvendelse af nogle Midler at overdrage Administrationen Ret til at udstede Præmier for parsom og fornuftig Benyttelse af, hvad der falder ind under vedkommende Bestillingsmands Virksomhed. — Med Hensyn til § 7 skal jeg kun sige, at den er i fuld Overensstemmelse med, hvad der gjælder for alle andre Embedsmænd, og jeg tror ganske vist, at det vilde lede til mange og kjedommelige Processer, dersom man vilde give enhver Bestillingsmand ved Jernbanerne Ret til at faae en Uenighed med Bestyrelsen om Gageringsfor-